

Directoraat-Generaal Milieu
Directie Bodem, Water, Landelijk Gebied
Landbouw

Rijnstraat 8
Postbus 30945
2500 GX Den Haag
Interne postcode 625

Aan de Voorzitter van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

www.vrom.nl

**Vragen van de Commissie VROM
inzake wijziging Besluit landbouw milieubeheer**

Datum	Kenmerk
	BWL 2007 021 148

Uw brief	Uw kenmerk
14 februari 2007	29383-66

Geachte voorzitter,

Hierbij zend ik u, mede namens de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, de antwoorden op de vragen van de vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, gesteld naar aanleiding van het ontwerpbesluit tot wijziging van het Besluit landbouw milieubeheer.

29383-66

Aanvullende feitelijke vragen inzake ontwerpbesluit tot wijziging van het Besluit landbouw milieubeheer

Vraag 1.

Op basis van welk onderzoek kan worden gesteld dat de bescherming tegen negatieve milieugevolgen van intensieve veehouderij gelijkwaardig is aan het vergunningstelsel?

Antwoord

Uit het systeem van de Wet milieubeheer volgt dat bescherming door algemene regels gelijkwaardig is aan de bescherming door een vergunning. De onderwerpen die volgens artikel 8.40 van de Wet milieubeheer in ieder geval bij het opstellen van een algemene maatregel van bestuur moeten worden betrokken, zijn grotendeels gelijk aan die welke bij vergunningverlening worden betrokken. De mogelijkheden en bevoegdheden in het kader van toezicht en controle zijn gelijk.

Volledigheidshalve merk ik op dat de mate van milieubescherming door het Besluit landbouw milieubeheer gemiddeld ongeveer gelijk is aan die van een vergunning. Evenals voor vergunningplichtige veehouderijen zijn de Wet geurhinder en veehouderij en de Wet ammoniak en veehouderij van toepassing. Daarnaast zijn voorschriften uit het besluit met de vergunningenpraktijk afgestemd.

Vraag 2.

Wat zijn de gevolgen van het laten vervallen van de milieutoets van een milieuplan door een onafhankelijke derde?

Vraag 3.

Op welke wijze komen milieuknelpunten aan het licht wanneer geen milieutoets meer wordt gemaakt, dit in vergelijking tot de milieutoets in geval van een milieuvergunningprocedure?

Antwoord 2 en 3

In mijn brief van 8 februari 2007¹ heb ik op vraag 14 geantwoord dat de vergunningplicht blijft bestaan indien uit een zogenoemde MER-beoordeling volgt dat voor die inrichting een milieueffectrapport is vereist. De Commissie voor de milieueffectrapportage blijft daardoor in de gelegenheid over dat rapport te adviseren.

Overigens wordt -voor zover mij bekend- in vergunningen voor veehouderijen in beginsel geen milieutoets of milieuplan voorgeschreven, al dan niet door 'een onafhankelijke derde'.

Het staat echter eenieder vrij de bestaande toestand van het milieu te beoordelen; het Besluit landbouw milieubeheer heeft daarop geen invloed. Uitvoering van een dergelijke milieutoets maakt eventuele 'milieuknelpunten' inzichtelijk. Het toezichthoudend gezag, meestal de gemeente, kan vervolgens in overleg met betrokken partijen de oplossing van die knelpunten bevorderen. Indien een landbouwinrichting een belangrijke rol kan spelen bij het oplossen van een knelpunt, kan de gemeente de inrichting daartoe op verschillende manieren stimuleren, bijvoorbeeld door middel van het stellen van 'nadere eisen' of -in geval van niet-naleving van regelgeving- een handhavend optreden.

Vraag 4.

Is het waar dat zich zeer lastige situaties voordoen als gevolg van het terugdraaien van reeds gerealiseerde, maar met de milieunormen strijdige inrichtingen in termen van handhaving?

¹ Tweede Kamer 2006-2007, 29 383, nr. 74
Ministerie van VROM BWL 2007 021 148

Antwoord

Nee. Het Besluit landbouw milieubeheer kan voor bepaalde aspecten een versoepeling of aanscherping betekenen ten opzichte van de verleende vergunning. Artikel 8, van het besluit biedt een redelijke termijn om de inrichting in overeenstemming met het besluit te brengen. Het toezichthoudend gezag kan de naleving van het Besluit landbouw milieubeheer bevorderen en zonodig handhavend optreden.

Mij is niet bekend dat zich thans reeds 'zeer lastige situaties' voordoen.

Vraag 5.

Wat zullen de gevolgen van het meldingenstelsel zijn voor de vaststellingen van stankcirkels in bestemmingsplannen?

Antwoord

Geen gevolgen, omdat in een bestemmingsplan geen 'stankcirkels' worden vastgesteld.

Een bestemmingsplan beoogt de goede ruimtelijke ordening van het gebied waar het plan betrekking op heeft. Indien ergens de bestemming woningbouw wordt overwogen, zal de gemeente dan ook onderzoeken of terplaatse een goed woon- en verblijfklimaat voldoende is gegarandeerd. Daartoe wordt onder meer de geursituatie (de ligging van geurcontouren of stankcirkels) in dat gebied bepaald en beoordeeld.

De vervanging van de vergunning door algemene regels (introductie van een 'meldingenstelsel') doet aan deze aanpak niet af.

Vraag 6.

Is het waar dat de bescherming van omwonenden tegen geluidhinder ten opzichte van de gebruikelijke bescherming in de vergunningen zal verslechteren met het voorliggende ontwerpbesluit?

Antwoord

In bovengenoemde brief van 8 februari 2007 heb ik op vraag 1 geantwoord dat de geluidsnorm voor de gehele landbouwsector gemiddeld gelijk is gebleven. Voor sommige delen van de sector is de norm mogelijk iets aangescherpt, voor andere delen mogelijk iets versoepeld. De mate van bescherming tegen geluidhinder is dan ook gemiddeld ongeveer gelijk gebleven.

Vraag 7.

Is het waar dat geen afstemming is gezocht met de Habitat- en Vogelrichtlijn?

Antwoord

Nee. De beoordeling van de gevolgen van plannen en projecten voor zogenoemde habitatgebieden vindt plaats in het kader van de vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet 1998, los van het Besluit landbouw milieubeheer. Indien een inrichting zich wil vestigen in of nabij een habitatgebied, dient zij niet alleen het Besluit landbouw milieubeheer in acht te nemen, maar ook na te gaan wat de mogelijkheden zijn in het licht van de Natuurbeschermingswet 1998.

Vraag 8.

Is het waar dat de veehouderij verantwoordelijk is voor twintig procent van de fijnstofemissies?

Antwoord

Ja. Volgens publicaties van het Milieu en Natuur Planbureau droeg de veehouderijsector in 2004 ongeveer twintig procent bij aan de totale emissie van fijn stof in Nederland.

Vraag 9.

Is het waar dat in het ontwerpbesluit geen regels worden gesteld aan de fijnstofemissies?

Antwoord

Ja. Eventuele voorschriften voor veehouderijen hangen samen met toekomstige regelgeving, namelijk de Wijziging van de Wet milieubeheer (luchtkwaliteitseisen), het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen) en de bijbehorende ministeriële regeling. Bij het stellen van -onder meer- algemene regels of bij vergunningverlening moeten de eisen uit die regelgeving in acht worden genomen.

Volgens die regelgeving zal het stellen van algemene regels of vergunningverlening onder meer worden toegestaan, indien aannemelijk is dat de concentratie aan zwevende deeltjes (zoals fijn stof) in de buitenlucht 'niet in betekenende mate' zal toenemen. In de ministeriële regeling zullen categorieën van gevallen worden aangewezen waarvan zonder meer duidelijk is dat zij in ieder geval niet in betekenende mate bijdragen.

In de ministeriële regeling zullen bepaalde veehouderijen tot een zekere omvang worden aangewezen. Voor die veehouderijen zal van voorschriften worden afgezien. Voor grotere veehouderijen is wel een beoordeling nodig. Gezien een ontwerp van de hierboven bedoelde ministeriële regeling ligt de grens echter bij een zodanige omvang dat die grotere veehouderijen -op één categorie uitzonderingen na- niet onder de werkingssfeer van het Besluit landbouw milieubeheer vallen, maar vergunningplichtig blijven. Om die reden is voor die veehouderijen het stellen van voorschriften in het Besluit landbouw milieubeheer niet aan de orde.

De uitzondering betreft veehouderijen waar 'legpluimvee in scharrelstallen' worden gehouden. Voor dergelijke veehouderijen is het stellen van algemeen geldende voorschriften ter beperking van de fijnstofemissie juridisch niet goed mogelijk. Om die reden zal ik overwegen voor die veehouderijen een maatwerkbeoordeling mogelijk te maken, door in het Besluit landbouw milieubeheer het stellen van een zogenoemde 'nadere eis' toe te staan.

Vraag 10.

Wie zal in geval van een melding de milieurelevante feiten vaststellen inzake het opstellen van de melding en de verenigbaarheid met de Wet ammoniak en veehouderij en de Wet geurhinder?

Antwoord

Zowel een vergunningaanvraag als een melding in het kader van het Besluit landbouw milieubeheer worden -meestal- ingediend door degene die de inrichting drijft of zal drijven. Het toezicht op naleving van de milieuvergunning en het Besluit landbouw milieubeheer berust in beginsel bij de gemeente. Beiden zullen de 'milieurelevante feiten' onderzoeken.

Vraag 11.

Is het waar dat inzake de vaststelling van de milieurelevante feiten inzake veehouderij, mede gelet op de jurisprudentie, relatief vaak onenigheid mogelijk blijkt?

Antwoord

Of de feitelijke situatie al dan niet eenvoudig kan worden vastgesteld, wordt onder meer bepaald door de aard en de omvang van de inrichting.

Mij is niet bekend dat bij veehouderijen over die vaststelling 'relatief vaak onenigheid mogelijk blijkt'.

Vraag 12.

Is het waar dat een ammoniakdepositie van 400 mol op een voor verzuring gevoelig gebied als tamelijk hoog en milieutechnisch onwenselijk moet worden beschouwd?

Antwoord

Nee. Of een bepaalde ammoniakdepositie hoog of onwenselijk is, wordt bepaald door de feiten en omstandigheden van het geval, zoals de gevoeligheid van de vegetatie voor ammoniak en de doelstellingen ten aanzien van het gebied.

Vraag 13.

Is het waar dat het ontwerpbesluit in principe ruimte laat voor de omschakeling van een bestaand rundveebedrijf op 260 meter afstand van een voor verzuring gevoelig bosgebied bestaand uit enkele koeien, en aldus een relatief lage depositie veroorzaakt naar een varkensbedrijf met 1999 varkens en een depositie van 400 mol?

Antwoord

Het Besluit landbouw milieubeheer maakt geen inbreuk op het beoordelingskader voor ammoniak vanuit veehouderijen. Het beoordelingskader uit de Wet ammoniak en veehouderij blijft van toepassing. Indien dan ook een omschakeling in bedrijfsvoering of een nieuwvestiging op grond van die wet vergunbaar is, staat het Besluit landbouw milieubeheer daaraan niet in de weg.

Hoogachtend,
de Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

dr. Jacqueline Cramer